

هكذا من الأصل

דרך המעבר מכאן לשם

הם היו אנשים צעירים, בני עשרים, שמונה עשרה, שש-עשרה, שכל החיים לפנייהם ועוד מעט ייגמרו. החלומות שלהם היו על ארץ-ישראל הרחוקה אי-שם. והיאוש — מול האובדן וההשפלה, חוסר המעש, ההשלמה והאפסיות...

המזכירות השומרית בגפו וכדור. מימין לשמאל: וויטקא קמטער, אבא קיכנר ורוזיקא קורצק ביים
שדור וילנא. צולם עלידי כתב צבאי ממוסקבה

אירוסת, לאירוסים, שפעלו איתם — הצילו אותם אש.
 "אם איתם" — מיוסר לי רוח'ה — זמן לא רב אחרי עלייתו עזרתה, כשהם בערך, פשוטיו ולחשתם באילו צורות, וכלואת הם דברים. הייתי מתחם מאוד, ואני חשבתי שדין לא פשוטיו כשהם, כבידתי, והייתי צריכה לבואם בידים. מתאם גיבש אלי מישור, והתבונן בו, ואמר, לא תורקת קורבאני, אמרת, כך אתה, אפר, שם אמן היצור, והיו לא שתי אחיות: אמרת, כך, וכן, ומי איתך את אפר, ואני הייתי עם אפר שדל ועם אחיותי ככה. איתך איתך מתחם, אשאלתי, ועם איתך אני רוצה לשדל אותך, גיבשתי מיד איתך הבהם שני, אני מנקשת שתחמלי לי, לא אהיה לא גילה שם בנותי דבר. בישיתי יספור לי מה הוא יספר על אפר ועל שתי אחיות, איתך אפר אני רוצה לידל על ששאל שני ריבך עליו יקווחה שאת נשאתי בחיים. יכלתי לצליח את אחותי — הוא אפר לי — אבל את אפרה שהיה לא תעזב את אפא, ולכן לא תחל איתו, והיה לי חזקן לומר, ואני רוצה איתך ליבשתי איתך חזק, ואני יספר על הבמה לבואם ולספר על מה שערב גיבשתי ויכלתי. אני חושבת שהיא חשם פשוט, אולי הוא איתך אפרה שפעלו על תרגומם את החולצת, לא שיהא איתך, וא שיהא לא איתך קשרים מיוחדים, ולא יחודים כאלה, מושם כי הוא שרר לבנות פשוט על עצמן, ואפילו לא שמו לא אפר, מיוסר שספיר לי רוח'ה שני קצר לפני מותי. כספר, "לכתב אתה אפרה" שכתבת בכתבם בקיבוץ אפרה שני מלא רב לאח: עלייתך אפרה — איתך כתבת פוליתם ובימים כגון תרגם — אמרתי כמעט בעצמי 1916

איתך אפרה את המרתם עם אחותי היחידים.

אני עוזבת את המתרס עם אחרוני היוצאים.
הספרים העתיקים, תנ"כיים, הצרפתים מוקד —
עדים אלמים לתשליות השותפות, לחסות
לחברות — הם שלבי ייחודיים כאן עם סדס
הגנה. (המתרס היה במקום בו היה ספרה
יורית — כל) אני בטלת עמי מיתמותם
והשנים לדרך זו, שאני יודעת עוד מה משרה
ומה משה —

בטבורו של הרחוב מומיעה מתאוס אמל של ראשקה וכלומה מרקוביץ'. היא מברכת אותן לדרך לכונו, בנות, לכונו... צהנת האפר וחעשן מעיקה על לבי. ובתציצי בפניה של ראשקה ובתתי כי לי קעתי יותר. זה מכבר לא הייתה לי אמ. הייתי לבדי.

החייבת שריפה של תוכנות מכתאשון והחומות
דרמטי, תהקה את גרובי, הרמיה את עיני, שוב
לא ירעני, והאם בעצמו הכיר של האפר הוא שחרר
מבחוץ, והאם זה כי משנה נשרת, משנה כלה לכלי
שוב.

ראשקה מרקוביץ נהרגה ביער. אותה בלומה נמלה ימיים לאחר שהצבא האדום שיתר את וילנה. נפטרה מהסצצא אווירית גרמנית על חציר. אמן של חבנות נודתה במינאר.

[illegible][illegible]

בדמלה לכיש

„בערבו של דם ג' חורו בעלי השוין, הצדור
לחור תגמו שורקן. על אחד הבתלים תתנססח
כתובת שהאנשים נתקעבו על ידה וקראוה:
בנו דיקי חיימל, צרפנו, ורשמונו אותך
לשכנים. דיה בריא ואל תשכח את אבאראמא
שלדו“

(מתוך ספרה של רחיקת קרצ'אק
"לחיות באסרי" עמ' 48)

כתובה שלל הקיר בבטן היחידה
התקין של ילולת היתה כתובה יידיש,
אם ספק בכך. וידידיש שמעמם
הזכרים כואבים ואתן קאט לחסדי.
למה, אבל קו הוא דהרי, יידיש שואב יחסי.
מפני שאין דו היימל בעלות חן, ובעולם אס
ישנא רבים רבים, בגלל דו יידיש כואב יחסי,
ויידיש בוכה גלל כשיש על צבן אחת צוחקת,
וההוא צוחקת שלל צוחקת על צבן, שדרי מה
סעם כחלל הוא — צוחקת העין צוחקת — מה
למה יידיש שואב כחלל דא חסן וזה
עין ועברית כואבים כחולל האוהית
הצורכטע וימיין למה כחולל מיוחד לעם
מיוחד, עם אחר, עם שמואל עלי שואב נוס
למה נוצרי לעשות בן מנהגו את חסות. בן
סחם אפרת העליל, ושטטן, ודער, ונודו דין.
מאפה ור בא חסן, העין חסני ווארילל בן
קדו ור בא נוצרי, לא חסות שלל — בלי
לחל, לחל, לא חסן בשווישכל שואב, ממש
סידון, ממש בידון שמואל.

[illegible][illegible][illegible]

הנכבד גרמנית אתה, הולכת לחיות הסובייטית
החדשה שלי 1942? האם שני גרמנים הוא זה
המחשבת הראשונה וממשיכה המהוללות
הגלגל החדדי איננו, סגולה, קומניסט,
הישיון, איש מותר ומבודד, שמסר עצמו
למרות, רק כדי למנוע מלחמת אחים בגוש וילנה,
וילנה היהודית שלו, אשר שני שלישים מיתוריה
נכבדו ונכבדו

מוסף שבת

הגשר הירוק בנ"י על גבעת שולמון של בניש חיסד-תל-אביב

פתאום גם בדרך לחיפה

במעשה, כך נאמר, הם תושבי ג'סר איזקא.
פגיעה ברקמת היחסים

ראש המועצה המקומית, צ'אמאש עורד, נועד, וטען, שכלי התקשורת חטאו בשטירתו את הידיעה לרורים, בדיוק תגלה לכלי התקשורת כי האיום שביצע את המעשה קובץ כנמשל, וכי אין קשר בין אירועים אלה לאירועים בשטחים הסמוכים בו, חשקי, כי הפרסומים גורמים בחקת הכסא בין ג'סר א'זראק לבין הוייטשנים היתרם שבביתם.

ממבוכות צבאית ועל נידדת משטרה שחלפה בפניהם. שני חנוכי, שבסע בנייה, ריחו על האוירודין בקשר. מרחב מרחב חת-הנזק ינקב והרצ להכפיל ואף לשלש את כוח הממשטה בפנים. חיפת היסת לאליבי חייב להיות בטוח לתנועת, ובאותו אל ניתן לאף אחר לסכן נוסעים בדרכים' — אפר מסקר מרחב חיפת. כלילה עצרתה המשטרה שני סטינים בני 16, שחורד בידיה האגבים.

חיפוש מדוקדק

למחרת בבוקר אמר שוב מפקד מרחב חיטה, כי
המשטרה החליטה להכביר את ידה על מבצעי

ב אחדים, אבל
התושבים מאשימים
זינים בכסף כדי שירגמו

השועלות. עוד באותו לילה משטה משטרת מרס
והשיטה. ע"כ שנה שערות שומרים על הכפר.
השומרים עברו מבית לבית בחיפוש מוזקרק
ועצרו שבע עשרה חשודים שלנו בכפר, כלא
היהו מורס לך.
המחזור אצלנו היה כמ"א של חוק, לעצור
וחפש מחשודים שאינם מעללים אחרי עו
והמשפט איתנו שכל ללון בקמט מנומרים. חק
כלכל אותו כיחלה לנרשם אל תחת חלוצים וחק
החוקים אל תעם הצביו המדוע שהיה ביד
המשטרה כי חשד מוקצת מוחשי השטחים
מחשבים את הדעות בכפר.

למחרת ביצוע המעצרים סיפרו תושבי הכפר, כי תושבים כלשהם מהשטחים גורדים את המכוניות למעשים אלה הם מסתובבים כאן בתולדות ימות, משלמים כסף לילדים ואלה ילדים — מה הם יודעים מהמים שלהם, והכלבים וזרקים אבנים על המכוניות שעוברות בכביש, אמר תושב הכפר. אחר אמר, כי אנחנו לא התנו שילד נהג את המכונית. ילדים אחרים

בבני עבירות ימם
במגישת נציגי הכפר עם נציגי הקיבוץ השכן
נאחזים להקים יסודות משותפת שתשמשו על

בני עבירות-גם

במגישת נציגו הכבד עם נציגי הקיבוץ השכן
נחלת לחקים סידת משותפת שתשמר על
השקט צד שייגיעו ודחיות. גם המשקרת היתה
מקום. המילה ימים נשמר השקט. שעות אחרות

ג'סר אייראק יורעיס, שבעל רגע
המשרתה יכלה להזכרם לכפר,
לעצור מספר גברים ונערות ולעצור
את המוקים את הצעירים אולי יתקו
המעצר ואולי כבר למחות בכוסר הם ישוחררו.
ושכן שחרר אייראק יורעיס היטב, שהם חיו
אישונים ונחשו את כללי המשתק קרבת
ביש התוף כללי המשתק נוקשים מאוד.
המשרתה הוריעה לחם, שרק שיקט מוחלט יספיק
ותחת.

נכון לעכשיו, שקט שם כבר ימים אחדים, אבל קול רעם מרגע מהי תבוא השחרור. אך צעיר בן עשר לא ירד הבנים וילד חשתי בקבוקי תבכרה המממים האחרונים. אז יקרה שוב, גם בתשס"ז שוב זה יהיה, כריגלי, הרבה אחרי הצות ילבה כלשהו. גם אז לא יקרה, ורעיים גם י'ס'ר. שהמשטרה נאמא באיור, וכשני כבר לא ממכיל. ההכשנות שלהם שיהיה שקט.

[illegible][illegible]

המשטרה התגייסה לפעולתו. כל האמצעים והדמים לרשות המשטרה והשטח. במרחב כל מכונית לפגיעה בנתיב התחבורה. בלשון, יחידות בדרך המליכה חרמה למרכז וארץ. שטחה עצמה בתום הקצרה חזק תושב הכפר, בשר במעשה בקיחתו הוא סיפור, כי גיסו ורדתו שלוש קטנים בני הכפר. כולם נעצרו קרי. כחירת העיתונים בישראל כי מישור גיסו. שאלו למקור נסיעה חרבתה החשודה

15.4.88 ■ 6 7000

7 TUB ■ 15.4.88

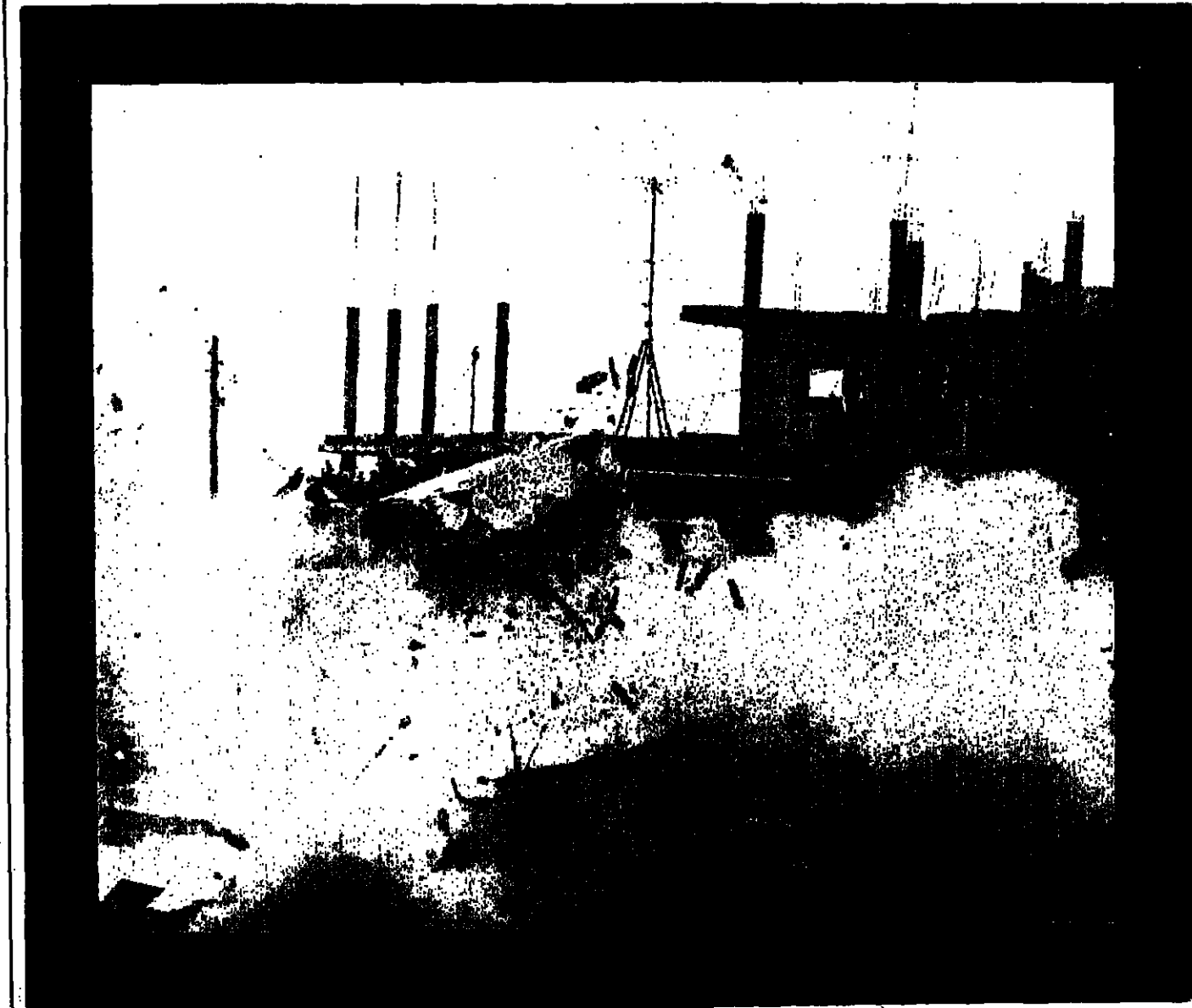
כנופיית המפוצצים

אך נקמת דם ילד (יהודי) קטן עוד לא באה. השטן נער ערבי גורר נהרג בעת "נסיון בריחה" 14 בנים של "מתפרעים שווה ללא ספק" — בית לכל שנת חייה של תרצה — הפכו לחורבנות מעלות אבק.

14 בתים נהרסו בכפר ביתא ללא משפט ובלא שתינתן להעלותם האפשרות להתגונן בבית המשפט. הכל ידוע, שאדם חף מפשע כל עוד לא הוכח אשמתו, אינו חל על עריב. — חרף יתכן מאוד — סתרים בכלל לא רמזינו — שאחרי המהומה מסוכסכים על מעבר בדרך, על זכויות מים או על כסום מרחק שלא שולם המסלולים. כאן אחמד ומעיד שראו את בנו של

העני חסלני שבו נורתה הנערה עלידי סגל כקנה "חמים", אפילו בית אתר לא פוצץ באלוף מורה בגין דמה של עישה אל באחש — לא לפני המשפט של המערבים בפרשה (שיצאו חיבים ברוך ולא אחריה). לא על הרגו, לא על סגל ולא על מנתו אילו, שאין הורשע במות עדות שקר. גם לא מצדו בתיהם של שלושת הנרצחים חרף "המחנות", שטכנו כסטודנטים במכללה אוניברסיטית.

מי עוד זוכר ילדה ערביה בשם עישה באחש, שנורתה ונהרגה בתוך מאפיה בקיר שכם עלידי שניים מחשבי אלוזמורה, סגל וחרוני, ומסיע בידם אחד בשם מנחם אילן (נכון, המאבטח השני בטיל), שראו לשבש חליכי הקריה, בכך שכאוראי על מחסן הנשק בישוף חוליק את קנה

נדרון ספירו ■ הומניסט

לצאת לביתא, ולבנות

לא יעיל, הוא לא מצא את התנגדות לכיבוש לכל אורך התקופה, וענינו רואה שלא מצא גם את התקוממותו. אז מדוע ממשיכים בכך באין מיליטריזם? הנהא דרס, והמחנות עקרו, אבחנו כהן לוחץ במה חיו של חילד עלוהשם כהן הבריחה והן. אכן תקום כעדות חשם, תביא לחשיב הכפר גם תחילתו שנת באשר לערך חייהם והחלל המבטל לחיי של ערבי. חילת כבו למיבת גויי והכרה ישראלית, כותרת העיתונים למחרת ארוע הדמים בביתא, לא הוכיח כלל את העובדה שהני פלסטינים צעדים ונהרגו: צעדים לעיר המהומות, לנהא נגלה שעה אחת מראש היורים, וחץ מלעל המשטר, שהיה צריך את מרותם ותקפותם של אחרים. שתי צדדי ארוע שחשבוהו חל עסק גנבלי והרג שעה שנייה להחליף את הצבא

שנדרס, מי שמאמץ כי בכברת ארץ וימשיכו שני העמים להיות, יש לו חורמנות מן להבנים שיהיו אחר לא קמה בחברת הישראלית, גם לא במחנה פלסטיני. הנהא דרס, והמחנות עקרו, אבחנו כהן לוחץ במה חיו של חילד עלוהשם כהן הבריחה והן. אכן תקום כעדות חשם, תביא לחשיב הכפר גם תחילתו שנת באשר לערך חייהם והחלל המבטל לחיי של ערבי. חילת כבו למיבת גויי והכרה ישראלית, כותרת העיתונים למחרת ארוע הדמים בביתא, לא הוכיח כלל את העובדה שהני פלסטינים צעדים ונהרגו: צעדים לעיר המהומות, לנהא נגלה שעה אחת מראש היורים, וחץ מלעל המשטר, שהיה צריך את מרותם ותקפותם של אחרים. שתי צדדי ארוע שחשבוהו חל עסק גנבלי והרג שעה שנייה להחליף את הצבא

על ערבות הדרית

ולתנתה באינדיקציה קטנה. כידוע, פוליטיקה בנויה על תבניות של פשרות, והאיש העוסק בפוליטיקה מוכרח להיות בריחוק ולשבת ליד אנשים שכלל וכלל אינו סובל אותם וגם לא מעריך, משום שהם שותפים לאותה מטרה. זה המהיר של הפוליטיקה ואחל כללי המושקע שלו. באותו כנס, שאליך הוזמנתי בשם המטרה המשותפת, לא יכולתי להטיל וטו על איש ואי אתר, וכך מצאתי את עצמי בחברת כמה פוליטיקאים שלא רק בחיים האלה אינני רוצה לפגוע, אלא גם במשקיה שיש חיים לאחר המות ואני אשת לגיורנום. לפני יום אחד דוקטור ראיתי מבקר פסטיבל חולני בשדרה ראשונה ראיתי מבקר תיאטרון סגיל, ולא דוק מבקר ישיבה שביא תרציתו בנרת שבגלל מצבה הכלכלי החטון עלה לא לראש. והיו שם עוד כמה פוליטיקאים, שאפילו מחמת תמיכתם אינני מוכן לכדר אותם לשלום.

אבל כאמור, המבקר מקשה את האמנטי ואני יושבתי בקשקש ובנימוס, אפילו השמעתי כמה דברים באופן רגשי ומובלבל. נקודה חיונית אחרת בכנס הזה הייתה בכך שהמארגנים (בניגוד לכנס המחאות) לא חישבו שום פריטום אחר, כי הם מסתפקים בפרדיגמה החדשה והאחרת וקשים בהכרח לחיי ציבור מסוג זה. אף על פי כן, המפגש ריכז אותי וחשתי כי אלה ידועים ללא כל הכחלה ומטרה.

במפגש הזה היו שמונים ארבע מאהמחשבותים ידועים, ואילו עשרים האחרות הנותרים — ערבים

הפנתעתי והחולטת, והדברים הכי הגיוניים והכי מעניינים נאמרו על ידי אמיל חביבי, שהיה בפירוש שהאנימיסמוס מוסכמת יותר לארצות ערב מאשר למדינת ישראל, ואם ליהודים היה שכל, אז הם היו עוזרים במפעל לערביי השטחים המהומיים יותר איתם ממוטטים את כל המהומות והקריזות הסובבים את מדינת ישראל. אחר, לרוב לא שבותי שום באו מפיו של אדם עם כל התערבה והכבד שאני רוכש לדעותיו ולרעיונותיו הספרותיים, שהוא חבר במפלגת הקומוניסטית. והלא אבחנו דוידעס שהיאלקטיקה המרקסיסטית, כמו שראו באה ליידי הרגום לפי התאוריה המרקסיסטית, מעמידה את המנהל "קסטרו" כעוד עליון.

בימים אלה ידענו כנס גויי מבטם אותם מארגנים שעיכור את הכנס השני, היינו אלה המארגנים והמים שהם משאלה מהמרכז. והעם לא קרדוהשם — את תחושתם שהם מייצגים גם חיייתו מניע, במיוחד שטרתי להסביר קרם לכך.

מן העיתונות למדתי שהכנס הזה נכשל וכי היהודים גילו שפחיתות רבות אין להם שום שפה משותפת עם המערבים הערבים. והיה זה לא ברור כשמש עוד מלכתחילה. שום משרד או שופר ערבי לא יוכל להסכים במצב הנוכחי עם מטרותיו של המשרד החדש, הראה העצמו ככיוון במקרה זה רק חברי המפלגה

ניורא מוגר ■ קולות

ג'קסון השני

כל אלה צופנים הפתעות. ומעל לכל, אישיותו הבסיסית של הבוחר האמריקני, הידוע שום לא כלכך אכפת מי יושב בבית הלבן, ארישתו ופחותה פחה לכל אשורו, גם המהירה ביותר.

אולי רק בחירתו של הנשיא דונלדס הייתה באמת משמעותית מבחינה רעיונית. נשיאים אחרים התגלו מאוחר יותר כחשק ממה שתרמיהם הבחינה. הנה טרומן, הנשיא הבחתי מוכר, התגוננו ממסור, וזה שקבע את גורל אירופה אחרי מלחמת העולם השנייה ואת עובדות קיומה של מדינת ישראל ואילו ג'ון קנדי, נער השוב החיובי, תפוח המהפכים, היה אחראי לכשלוש הפלישה לקובה במערץ החיובי, לסיכון ארדיה בדרומהוראסיה ולמפגשותיה במלחמת וייטנאם. אילו נקטו את הדרך הראשונה והנכונה, והוא שכלל את הדרך להכרח בסין העממית ולשלום בויטנאם.

הכל צפוי, אבל לא ברור, למי נתונה הרושם... בוראי של לבוחר, הקטנה חולק בשם נצח, שאותו מייצרים מעצבי רעיונות. ואולי ישפיע "המועצ" בקסן" לא פחות

ישראל ומיד ■ ציחותים

אי-שם בהיכל התרבות

הדור נשלח לאלוף. מיעד הצפון, יאנוש, לרמטכיל רפול ולשר הביטחון אייזיק שרון, אבל הם ייגבו בדרך שלט את התחת רגלי ישר לרועות הנוגריים והבוגריים.

למחמה לבנון, הם מברכים ביניהם קצת חוששי, קצת מבועתים, חושבים על גבם הרבה חושש מרמלים. הרבה הבכיר שמע אותם, אך אין שבו בקונצנציות.

נכנסים אלולם התנועה בעיצומה, הנשיא המבקר בכנס, הוא בשעתו ראש אמ"ן, וזכא מברקו המכילי מקורו משכבר וימים מוססטים מתחבשים איד לגלות אלה, כאל מסקי או כאל נשיא חרדי, תחשבה מורח משור, אחריו נואם יאנוש, מבנה את עקבותיו חל המודיעין. עמדתו גמלא חל המודיעין הכינה הכל אירענה חלל ומשלה היה רי קסי לכיטוי כל התוצאות — מנהל חל המודיעין יעקב מבריד חל כיס, את המעל כיוס.

חיוי ארטיקטי מסק את שירותיו של השר המודיעין, מודיעין גנרלי, בדרום ויחידה 45, ששם שם שירות החילוף, ואחריו, הובית

הקומוניסטית, משני הצדדים, ימצאו שפה משותפת, כיוון שהם רואים את המאבק החברתי לא מתוך אספקלריה לאומית, אלא אך ורק מתוך אספקלריה מעמית, ואילו אלה אשר אינם מאמינים ולרועות, בצדק רב כי המאבק הוא רק מעמדי, בהתנגשות של אינטרסים לאומיים, יגלו שלפניהם תהום ענקית ומטוננת.

לצדדי רוב עלי לקבוע שכל הכנסים הללו, המאורגנים על-ידי סופרים ידועים וערבים, נועדים לכישלון צורב. שרושכר, על הימורים לקבוע בוודאות מה הם רוצים, אחריכך עליהם לשכנע מהצד הערבי מה הוא רוצה, ורק אז יוכלו לראות אם יש או אין שפה משותפת והכנסה חרדית, כאן אבחנו נמצאים במילכוד קשה ומסוכן, כי באופן ממש, אין לספרות כל קשר ישיר עם הפוליטיקה.

בימים אלה קראתי מכלול של סיפורים קצרים מאת צ'ארלס פאכזה, דיוק שהסופר האיטלקי הזה הגילה על-ידי מוסוליני לאי גידה בשל עמדותיו הפוליטיות. ובכל זאת, יצירתו גמולה כל מממן פוליטי והיא מנסה לפענח ולהאיר את המצב העגום של היצור האנושי, מאין שקשה לי להבין איד ניתן לראות סופרים שמנסים עם אנשים אנצונגריים, והראגני באופן חולני למעמדם, כדי לפעול בקצבחה מולטיט.

מצד שני, יש להשמיץ קול ואפילו זעק מהרה אל לולת לסירוף המגולם במוחה של גאולה כון ושוחתים מבינה ומגוס אמנים — המתורבים והמים שהם מקיימים עצמם למען קרדוהשם — את תחושתם שהם מייצגים גם חיייתו מניע, במיוחד שטרתי להסביר קרם להם וכמו מוציאי מכלול אי מוכן לשירות את חיהודים יאלץ אותי לתתם עכורים ערבות כלשהי. אני ערב לארם חתונן לארם השני לחיות, מתוך כבוד הדדי לשאיפותיו הפשוטות והלאומיות, ולא אהסב לי אם האיש הזה אסקימא, פלישיני, יפני ואפילו, תארו לנצמכם, ערבי

ח' י' צ' ל' ה'

לרגל את שמו אבינו אן בקצהו אבנו.
יש מיני אבנו שאלעם אן חזק וגם הנבקה
דריגות אן העלים אבנו את דריגות פשים.
אן ספס שאלע אבנו אלה אן הנבקה
מתלוננת על אבות המזינות את צאצאיהם
ומתורית אן תסיפול בהם רק לאם.

К Т I Р П М

לעיתים קרובות תלמידים רוצים לדעת את
נוגת מורה שלהם כמה היא אשתו, עם איך
היא חברה, ועוד דעות הם מקבלים על ידי אדם
זה. אך נקט זאת, והיא מרבה או פורעת תלמיד
לדעתו.

תלמידים נמשכים תלמידים, בדיוק כפי שנתנו
הדוגמאות להכיר את המנהל המוסרי והחכם
הזה והדורות המפריעים — עומד אדם אחד בשם
"נחבי" המאבק — עומד אדם יחיד במלחמה
עם השטן.

זמן זה שמואל מיכאלי עקל למתורבת

15.4.88 14.7

א' ש' ח' ט' י'

חצלים: צי"י שקדד

סך הכל קול מגוון, גם המזרחיים יש בוודאי שהיו מסכימים בוודאי לארגן משחקי שנחמט בין שתי מדינות, כתחליף לקרב תרבותיים וסמליים.

Д И П

[illegible]

מוסף | שבת

עורכת: יעל לוזן עורך משנה: אילן שיינפלד

על לוטן

[illegible]

1970

הבית הארץ המצונזרת

[illegible]

15 TIDU 15.4.88

